

Ordføreren (Schlegel): Jeg udtalte ved 2den Behandling, at denne Sag kunde ordnes paa mange forskjellige Maader; men blandt de Maader, jeg havde tænkt mig, at dette Emne kunde ordnes paa, var ganske vist ikke den, som den ærede Landsthingsmand fra Kjøbenhavn (Krieger) antydede, og jeg tror heller ikke, at det ærede Mindretal ved de Endringer, han har foreslaaet, netop vilde gaa i den Retning. Thi hvis jeg lægger det ærede Mindretals Betragtninger til Grund for at adskille den dømmende Myndighed fra den executive og den administrative og derved opfylde Grundlovens Fordring, synes jeg, at det bliver for lidt til Begrundelse af at gaa den Vej, som det ærede Medlem fra Kjøbenhavn antydede; men maaske det alligevel var det Samme. Jeg kan ikke indse, hvorledes det skulde være muligt at foretage en saadan Adskillelse i det enkelte Embede, som der her er Tale om. Jeg kan ikke let tænke mig, at man kan opfylde Grundlovens Fordring, i det Mindste ikke uden i en yderlig begrændset Grad, ved at adskille den dømmende fra den administrative Myndighed, uden samtidig dermed at foretage overordentlig udførlige Forandringer i hele Organisationen, Forandringer, som jo ere fremtraadte i det Lovforslag, som den ærede Justitsminister har forelagt i Henhold til Betænkningen fra den Kommission, hvori den ærede Landsthingsmand (Krieger) var Formand. Vil man adskille den dømmende Myndighed fra den executive, forekommer det mig nødvendigt, at der maatte foretages indgaaende Arbejder og gennemgribende Forandringer med hele vor Retsorganisation, og vil man ikke foretage dette, men indskrænke sig til at lægge det, man kan kalde det executive Politi, til en anden Embedsmand end den Mand, som man i dette Øieblik kalder for Politimester, vil det efter min Mening begrændse sig til, at man udfilte den Politimyndighed, som i Frederiksberg for Tiden udøves af en Politiasistent, fordi Kommunen er for lille til, at den kan have den samme Organisation som Kjøbenhavn, hvor der er en hel Samling af Politieembedsmænd, der atter sortere under Politidirektøren, som har en særlig og udvidet Myndighed. Hvis det blot er dette, som der er Tale om at udfilte, synes det mig, at det vilde være saa ubetydelige Forretninger, som derved gik bort fra den Embedsmand, som tænkes at være Politimester, saa at den hele Foranstaltning ikke vilde være til nogen Bættelse for ham. Og hvis det skulde være en selvstændig Embedsmand, som skulde være Politimester og kun have de ad-

ministrative og executive Forretninger, vilde det ikke blive til nogen Bættelse for den, der blev tilbage som Dommer og egentlig skulde have Dommervirksomheden i de civile og de kriminelle Sager. Det Sidste er efter min Opfattelse uoverkommeligt for en enkelt Mand, han vil ikke formaa at besørge begge Dele under den nuværende Retsorganisation. Jeg synes ikke, at Tanken kan udføres paa en praktisk Maade, hvor smukt det end kunde være, i Følge Grundlovens Bydende at faa den gennemført, naar det kunde ske i en hensigtsmæssig Form, og derfor har Udvalget ikke ment, at det kunde nytte at fordybe sig i Betragtninger over denne Materie.

Blom: Jeg har faaet det Indtryk af de Forhandlinger, som ere førte her i Dag, at det Spørgsmaal, som er blevet reist af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Krieger), ikke har været under speciel Overveelse i Udvalget. Foraauidt dette maatte være Tilfældet, skal jeg tillade mig at stille det Forslag, at Sagens Behandling standses, og Lovforslaget henvises til fornyet Overveelse i Udvalget.

Formanden: Der er saaledes stillet Forslag om, at Sagens Behandling standses, og om, at Lovforslaget henvises til fornyet Overveelse i Udvalget. Forhandlingen dreier sig nu herom.

Ordføreren (Schlegel): Jeg maa udtale angaaende den Begrundelse, der er fremkommen af Forslaget om Sagens Tilbagevisning til Udvalget og det Indtryk, den har faaet, nemlig at det Spørgsmaal, der er reist, ikke skulde have været Gjenstand for Forhandling i Udvalget, at dette ikke forholder sig saaledes. Det kan den ærede Landsthingsmand jo læse sig til i Betænkningen, at det ærede Mindretal har en anden Opfattelse, end Flertallet har skjønet var muligt at gennemføre. Jeg maa derfor finde det unødvendigt, at man paany taler om denne Sag, som det efter Alles Mening vistnok for Tiden er umuligt at gennemføre.

Krieger: Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har Ret i, at der behøves store og omfattende Forarbejder til her at gennemføre en Adskillelse mellem den administrative og judicielle Virksomhed, men saavidt som Sagen nu er kommen, tror jeg ikke, at det